KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2020/592

af 30. april 2020

om midlertidige ekstraordinære foranstaltninger, der fraviger visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for at afhjælpe markedsforstyrrelser i frugt- og grøntsagssektoren og vinsektoren som følge af covid-19-pandemien og foranstaltningerne i den forbindelse

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]), særlig artikel 219, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Covid-19-pandemien forårsager betydelige forstyrrelser på markederne for frugt og grøntsager samt vin i hele Unionen. De foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at imødegå covid-19-pandemien, navnlig de omfattende begrænsninger i bevægelsesfriheden og foranstaltninger til fysisk distancering, har medført en afbrydelse af forsyningskæderne og midlertidig lukning af vigtige salgssteder for frugt- og grøntsagssektorens og vinsektorens produkter, både på engros- og detailniveau samt i cateringsektoren, bl.a. som følge af lukningen af restauranter, kantiner, barer og hoteller. De covid-19-relaterede foranstaltninger medfører også logistikproblemer med særlig alvorlige konsekvenser for letfordærvelige frugt- og grøntsagsprodukter og vinsektoren. De skaber desuden problemer i forbindelse med høst af frugt og grøntsager og i alle faser af vinfremstillingen som følge af mangel på arbejdskraft samt problemer med distribution til forbrugerne på grund af afbrydelsen af logistik- og forsyningskæder samt midlertidig lukning af vigtige salgssteder. Disse omstændigheder medfører væsentlige forstyrrelser i frugt- og grøntsagssektoren og vinsektoren i Unionen. Landbrugerne i disse sektorer oplever finansielle vanskeligheder og likviditetsproblemer.

(2) I betragtning af varigheden af de restriktioner, som medlemsstaterne har indført for at imødegå covid-19-pandemien, og den sandsynlige videreførelse af restriktionerne, den langvarige afbrydelse af logistik- og forsyningskæderne samt den alvorlige økonomiske indvirkning på de vigtigste salgssteder for frugt- og grøntsagssektorens og vinsektorens produkter, både på engros- og detailniveau og i cateringsektoren, vil den alvorlige forstyrrelse af disse markeder og virkningerne heraf sandsynligvis fortsætte og muligvis endog blive forværret.

(3) På grund af disse markedsforstyrrelser og det hidtil usete sammenfald af omstændigheder har landbrugerne i alle medlemsstaterne oplevet ekstraordinære vanskeligheder i forbindelse med planlægning, iværksættelse og gennemførelse af de støtteordninger, der er fastsat i artikel 32-38 i forordning (EU) nr. 1308/2013 for frugt- og grøntsagssektoren og i artikel 39-54 i samme forordning for vinsektoren. Det er derfor nødvendigt at afhjælpe disse vanskeligheder ved at fravige visse af de nævnte bestemmelser.

(4) Anerkendte producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer kan som led i deres godkendte driftsprogrammer iværksætte krise- og forebyggelsesforanstaltninger i frugt- og grøntsagssektoren, der skal øge deres modstandsdygtighed over for markedsforstyrrelser. I henhold til artikel 33, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 1308/2013 må disse kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger imidlertid højst tegne sig for en tredjedel af de udgifter, der afholdes inden for rammerne af driftsprogrammet. For at skabe større fleksibilitet for disse producentorganisationer og sætte dem i stand til at målrette driftsprogrammernes ressourcer mod at afhjælpe markedsforstyrrelser, der skyldes foranstaltninger i forbindelse med covid-19-pandemien, bør ovennævnte bestemmelse ikke finde anvendelse i 2020.

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

(5) Det skønnes, at lukningen af hoteller, barer og restauranter direkte berører 30 % af de mængder vin, der forbruges i Unionen, svarende til 50 % af værdien. Det bemærkes også, at forbruget af vin i hjemmet ikke kompenserer for faldet i forbruget uden for hjemmet. Desuden er de sædvanlige festligheder og forsamlinger, hvor der konsumeres vin, f.eks. fødselsdage og nationale fri- og helligdage, ikke mulige. Endvidere er der risiko for, at turismerelaterede aktiviteter, herunder vinturisme, ikke vil finde sted i sommersæsonen. Det medfører et stigende vinoverskud på markedet. Dertil kommer, at manglen på arbejdskraft, som også skyldes pandemien, og de logistikproblemer, som pandemien forårsager, sætter vinavlerne og hele vinsektoren under pres. Vinavlerne står over for stigende vanskeligheder i forbindelse med den kommende høst: lave priser, nedsat forbrug, transport- og salgsproblemer.

(6) Samtidig har EU's vinsektor haft svære vilkår i hele 2019, og vinlagrene er på deres højeste siden 2009. Denne udvikling skyldes primært en kombination af rekordhøsten i 2018 og et generelt faldende forbrug af vin i Unionen. Desuden har USA, som er EU's vigtigste marked for eksport af vin, indført yderligere importtold på vine fra Unionen, hvilket har påvirket eksporten. Covid-19-pandemien betyder endnu et tilbageslag for en sårbar sektor, som ikke længere kan afsætte eller distribuere sine produkter effektivt, hovedsagelig som følge af lukningen af de vigtigste eksportmarkeder og de foranstaltninger, der er truffet for at sikre en effektiv begrænsning af bevægelsesfriheden, navnlig indstillingen af alle cateringaktiviteter og de manglende muligheder for at levere til de sædvanlige kunder. Problemerne med at skaffe vigtige rå- og hjælpestoffer, der skal bruges i vinproduktionen såsom flasker og propper, er en yderligere hindring for, at de erhvervsdrivende i vinsektoren kan afsætte den vin, der er klar til salg.

(7) Hvis nogle af de mængder vin, der ikke bliver afsat og ikke kan oplagres, fjernes fra EU-markedet, burde det bidrage til at afhjælpe de alvorlige markedsforstyrrelser i vinsektoren. Derfor bør der via støtteprogrammerne i vinsektoren midlertidigt kunne ydes støtte til destillation af vin af årsager, der er relateret til krisen som følge af covid-19-pandemien, så vinproducenternes økonomiske resultater kan forbedres. For at undgå konkurrenceforvridning bør det ikke være tilladt at anvende den fremstillede alkohol i føde- og drikkevareindustrien, og anvendelsen bør begrænses til industriformål, herunder desinfektion og lægemidler, og energiformål.

(8) Støtte til kriseoplagring er endnu en foranstaltning, der midlertidigt bør anvendes for at trække visse mængder vin ud af markedet og bidrage til en gradvis tilbagevenden til en mere økonomisk holdbar markedssituation. Derfor bør der midlertidigt kunne ydes støtte til kriseoplagring af vin som led i støtteprogrammerne i vinsektoren. For at undgå, at der ydes støtte to gange for den samme mængde vin, der tilbagekøbes fra markedet, bør modtagere af støtte til kriseoplagring hverken modtage støtte til krisedestillation af samme mængde vin via støtteprogrammerne for vinsektoren eller nationale betalinger til krisedestillation af vin.

(9) For at hjælpe de erhvervsdrivende med at klare de nuværende ekstraordinære omstændigheder og tackle denne uforudsigelige og usikre situation bør der åbnes mulighed for yderligere fleksibilitet i gennemførelsen af visse foranstaltninger i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.

(10) For at gøre det muligt for medlemsstaterne at støtte producenter, der er hårdt ramt af krisen, er det navnlig nødvendigt at fravige artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår gensidige fonde, jf. artikel 48 i samme forordning, således at der kan ydes støtte til dækning af udgifter i forbindelse med foranstaltninger, hvis fjerde gennemførelsesår er 2020, selv om udgifterne er afholdt inden medlemsstatens forelæggelse af det relevante udkast til støtteprogram. Dette vil give medlemsstaterne mulighed for at yde yderligere støtte til administrationsomkostningerne for allerede oprettede gensidige fonde i yderligere 12 måneder i regnskabsåret 2020. For at sikre, at der ydes en økonomisk passende støtte, bør støtten som en fravigelse af artikel 48, stk. 2, være ikkedegressiv og svare til den finansiering, der blev ydet i det tredje gennemførelsesår.

(11) Det er endvidere nødvendigt som en ekstraordinær foranstaltning at fravige artikel 46, stk. 6, artikel 47, stk. 1 og 3, artikel 49, stk. 2, og artikel 50, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og midlertidigt øge Unionens maksimale tilskud til foranstaltninger til »omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer«, »grøn høst«, »høstforsikring« og »investeringer«. Disse midlertidige foranstaltninger er nødvendige, fordi de erhvervsdrivende af årsager relateret til covid-19-pandemien er udsat og fortsat vil blive udsat for betydelige indkomsttab og yderligere omkostninger som følge af forstyrrelserne på markedet og i deres produktion. En forhøjelse af Unionens tilskud til de pågældende foranstaltninger og dermed et fald i støttemodtagerens andel af omkostningerne vil give støttemodtagerne en vis økonomisk aflastning.

(12) Den fleksibilitet, som en forhøjelse af EU-tilskuddet medfører, repræsenterer en form for økonomisk støtte, der imidlertid ikke kræver yderligere EU-finansiering, eftersom de budgetgrænser for de nationale støtteprogrammer for vinsektoren, der er fastsat i bilag VI til forordning (EU) nr. 1308/2013, fortsat gælder. Medlemsstaterne kan således kun beslutte at tildele højere beløb til de pågældende foranstaltninger inden for det årlige budget, der er fastsat i nævnte bilag. Formålet med de forhøjede finansieringssatser er således at yde støtte til sektoren i lyset af den ustabile markedssituation, uden at der først skal mobiliseres yderligere midler.

(13) Som led i vinstøtteprogrammerne kan der ydes støtte til høstforsikring som et forebyggende instrument for at tilskynde til en ansvarlig tilgang til krisesituationer. I henhold til artikel 49 i forordning (EU) nr. 1308/2013 skal støtten til høstforsikring bidrage til at beskytte producenternes indtægter, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb. I betragtning af, at covid-19-pandemien har drastiske konsekvenser for vinproducenternes indtægter på grund af de til tider uoverstigelige vanskeligheder i alle faser af produktionen og afsætningen af vin, bør EU-støtten udvides til også at omfatte høstforsikring mod tab, der skyldes pandemier. I sådanne tilfælde bør den maksimale EU-støtte desuden midlertidigt forhøjes til 60 % for at give vinproducenterne en vis økonomisk aflastning.

(14) Grøn høst, jf. artikel 47 i forordning (EU) nr. 1308/2013, anvendes som markedsforvaltningsforanstaltning, når der forventes en overskudsproduktion af druer. I henhold til nævnte artikel skal drueklaserne på hele bedriften destrueres eller fjernes fuldstændigt, for at der kan ydes EU-støtte. Under de nuværende omstændigheder har vinproducenterne muligvis ikke det nødvendige personale til at gennemføre en sådan fuldstændig destruktion. Derfor bør dette krav fraviges, så det bliver muligt at destruere eller fjerne umodne drueklaser på blot en del af en bedrift, forudsat at det sker på hele parceller.

(15) I betragtning af de særligt hastende omstændigheder, navnlig de aktuelle markedsforstyrrelser, deres alvorlige følger for frugt- og grøntsagssektoren og vinsektoren samt deres vedvarende karakter og sandsynlige forværrelse, er det nødvendigt at handle øjeblikkeligt og hurtigt vedtage foranstaltninger for at afbøde de negative virkninger. Hvis der ikke tages øjeblikkelige skridt til at afhjælpe disse markedsforstyrrelser, kan det forværre situationen og skade produktionen og markedsforholdene i begge sektorer. På denne baggrund bør nærværende forordning vedtages efter hasteproceduren i artikel 228 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

(16) I betragtning af nødvendigheden af at træffe øjeblikkelige foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

FRUGT OG GRØNTSAGER

Artikel 1

Midlertidig fravigelse af artikel 33, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013

Uanset artikel 33, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 1308/2013 finder den begrænsning, at kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger højst må tegne sig for en tredjedel af udgifterne under driftsprogrammet, ikke anvendelse i 2020.

KAPITEL II

VIN

AFSNIT 1

Krisestøtteforanstaltninger

Artikel 2

Fravigelse af artikel 43 i forordning (EU) nr. 1308/2013

Uanset artikel 43 i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan de foranstaltninger, der er beskrevet i artikel 3 og 4 i nærværende forordning, finansieres via støtteprogrammer for vinsektoren i regnskabsåret 2020.

Artikel 3

Krisedestillationaf vin

1. Der kan ydes støtte til destillation af vin i overensstemmelse med betingelserne i denne artikel. Denne støtte skal stå i et rimeligt forhold til målet.

2. For at undgå konkurrencevridning må alkohol, der fremkommer ved den støttede destillation, jf. stk. 1, udelukkende anvendes til industriformål, herunder desinfektion og lægemidler, og energiformål.

3. Støtten, jf. stk. 1, ydes til vinvirksomheder, som fremstiller eller markedsfører de produkter, der er nævnt i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, producentorganisationer inden for vinsektoren, sammenslutninger bestående af to eller flere producenter, brancheorganisationer eller destillatører af vinavlsprodukter.

4. Kun de omkostninger, der er forbundet med levering af vin til destillatørerne og destillation af denne vin, kan komme i betragtning ved tildeling af støtte.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte prioritetskriterier ved at angive dem i støtteprogrammet. Disse prioritetskriterier skal baseres på den specifikke strategi og de specifikke mål, der er fastsat i støtteprogrammet, samt være objektive og ikkediskriminerende.

6. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om proceduren for ansøgning om støtte, jf. stk. 1, som skal omfatte bestemmelser om:

a) hvilke fysiske eller juridiske personer der kan indgive ansøgninger

b) indgivelsen og udvælgelsen af ansøgninger, der som minimum skal omfatte frister for indgivelsen af ansøgninger, for behandlingen af disse og for meddelelsen af udvælgelsesprocedurens resultater til de erhvervsdrivende

c) kontrol af opfyldelsen af bestemmelserne om, hvilke formål der kan ydes støtte til, og om omkostningerne, jf. stk. 4, samt om prioritetskriterierne, når sådanne anvendes

d) udvælgelsen af ansøgninger, der som minimum skal omfatte vægtningen af de enkelte prioritetskriterier, når sådanne anvendes.

e) ordninger for forskudsbetalinger og sikkerhedsstillelse.

7. Medlemsstaterne fastsætter støttebeløbet på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

8. Uanset artikel 44, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan medlemsstaterne yde nationale betalinger, der er i overensstemmelse med EU-reglerne om statsstøtte, til den foranstaltning, der er omhandlet i nærværende artikel.

9. Artikel 1-2, 43, 48-54 og 56 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1149 ([2]) og artikel 1-3, 19-23, 25-31, artikel 32, stk. 1, andet afsnit, og artikel 33-40 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 ([3]) finder tilsvarende anvendelse på støtte til krisedestillation af vin.

Artikel 4

Støtte til kriseoplagring af vin

1. Der kan ydes støtte til kriseoplagring af vin i overensstemmelse med betingelserne i denne artikel.

2. For at undgå, at der ydes støtte to gange for den samme mængde vin, der tilbagekøbes fra markedet, må modtagere af støtte til kriseoplagring af en mængde vin hverken modtage støtte for samme mængde vin til krisedestillation, jf. artikel 3 i denne forordning, eller nationale betalinger til krisedestillation af vin i henhold til artikel 216 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

3. Støtten, jf. stk. 1, ydes til vinvirksomheder, som fremstiller eller markedsfører de produkter, der er nævnt i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, producentorganisationer inden for vinsektoren, sammenslutninger bestående af to eller flere producenter eller brancheorganisationer.

4. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om proceduren for ansøgning om støtte, jf. stk. 1, som skal omfatte bestemmelser om:

a) hvilke fysiske eller juridiske personer der kan indgive ansøgninger

b) indgivelsen og udvælgelsen af ansøgninger, der som minimum skal omfatte frister for indgivelsen af ansøgninger, for behandlingen af disse og for meddelelsen af udvælgelsesprocedurens resultater til de erhvervsdrivende

c) kontrol af opfyldelsen af de betingelser for støtte, der er fastsat i denne artikel, og af bestemmelserne om prioritetskriterier, når sådanne anvendes

d) udvælgelsen af ansøgninger, der som minimum skal omfatte vægtningen af de enkelte prioritetskriterier, når sådanne anvendes.

e) ordninger for forskudsbetalinger og sikkerhedsstillelse.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte prioritetskriterier, der giver bestemte støttemodtagere højere prioritet, ved at angive kriterierne i støtteprogrammet. Disse prioritetskriterier skal baseres på den specifikke strategi og de specifikke mål, der er fastsat i støtteprogrammet, samt være objektive og ikkediskriminerende.

6. Medlemsstaterne vurderer ansøgningerne ud fra ansøgerens detaljerede beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger og de påtænkte frister for deres gennemførelse.

7. Uanset artikel 44, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan medlemsstaterne yde nationale betalinger, der er i overensstemmelse med EU-reglerne om statsstøtte, til den foranstaltning, der er omhandlet i nærværende artikel.

8. Artikel 1-2, 43, 48-54 og 56 i delegeret forordning (EU) 2016/1149 og artikel 1-3, 19-23, 25-31, artikel 32, stk. 1, andet afsnit, og artikel 33-40 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 finder tilsvarende anvendelse på støtte til kriseoplagring af vin.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1149 af 15. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår de nationale støtteprogrammer for vinsektoren og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 555/2008 (EUT L 190 af 15.7.2016, s. 1).

([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 af 15. april 2016 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår de nationale støtteprogrammer for vinsektoren (EUT L 190 af 15.7.2016, s. 23).

AFSNIT 2

Fravigelse af bestemte støtteforanstaltninger

Artikel 5

Fravigelse af artikel 44, stk. 2, og artikel 48, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013

1. Uanset artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan støtten til oprettelse af gensidige fonde, jf. artikel 48 i samme forordning, i regnskabsåret 2020 ydes til dækning af udgifter, der er afholdt før forelæggelsen af de relevante udkast til støtteprogrammer, for så vidt angår foranstaltninger, hvis tredje gennemførelsesår blev afsluttet i 2019.

2. Uanset artikel 48, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan støtten til oprettelse af gensidige fonde for så vidt angår foranstaltninger, hvis tredje gennemførelsesår blev afsluttet i 2019, ydes i form af ikkedegressiv støtte til dækning af fondenes administrationsomkostninger, idet støttebeløbet skal svare til den finansiering, der er ydet i det tredje gennemførelsesår.

Artikel 6

Fravigelse af artikel 46, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1308/2013

Uanset artikel 46, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1308/2013 må EU-tilskuddet til de faktiske omkostninger i forbindelse med omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer højst udgøre 60 %. I mindre udviklede regioner må EU-tilskuddet til omstrukturerings- og omstillingsomkostninger højst udgøre 80 %.

Artikel 7

Fravigelse af artikel 47, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013

1. Uanset artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 forstås ved »grøn høst« i 2020 fuldstændig destruktion eller fjernelse af endnu ikke modne drueklaser, på hele bedriften eller på en del af bedriften, forudsat at den grønne høst gennemføres på hele parceller.

2. Uanset artikel 47, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) nr. 1308/2013 må støtten til grøn høst højst udgøre 60 % af summen af de direkte omkostninger til destruktion eller fjernelse af drueklaser og indkomsttabet som følge af denne destruktion eller fjernelse.

Artikel 8

Fravigelse af artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013

Uanset artikel 49, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1308/2013 må EU-tilskuddet til støtten til høstforsikring højst udgøre 60 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring:

a) mod tab, jf. artikel 49, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1308/2013, og andre tab som følge af ugunstige vejrforhold

b) mod tab som følge af dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb

c) mod tab forårsaget af pandemier.

Artikel 9

Fravigelse af artikel 50, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1308/2013

Uanset artikel 50, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1308/2013 anvendes følgende maksimumssatser for EU-bidraget i forbindelse med støtteberettigede investeringsudgifter:

a) 60 % i mindre udviklede regioner

b) 50 % i regioner, der ikke er mindre udviklede regioner

c) 80 % i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten

d) 75 % på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 ([4]).

Artikel 10

Anvendelse af det midlertidigt forhøjede EU-tilskud

Artikel 6, artikel 7, stk. 2, artikel 8 og 9 finder anvendelse på foranstaltninger, der udvælges af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i perioden fra datoen for denne forordnings ikrafttræden til og med den 15. oktober 2020.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. april 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).